

نگاه
فریدون حسن

بزنگاه ورزش ایران

ندارد و می‌تواند میدانی برای محک جدی و آماده شدن کامل برای حضور در میدان جهانی المپیک باشد. جالب است که نگاهی به عملکرد ایران در بازی‌های آسیایی چند دوره قبل ثابت می‌کند هر گاه در این مسابقات خوش درخشیده و خوب بوده‌ایم در المپیک بعد از بازی‌ها هم خوب نتیجه گرفت‌ه‌ایم و هر گاه نتوانسته‌ایم انتظار که باید و شاید مقابل رقبای آسیایی نتیجه بگیریم در میدان المپیک هم نتیجه را به حرفان جهانی بیاخته‌ایم.

ورزش ایران امروز در یک بزنگاه تاریخی دیگر قرار دارد. فشارهای اقتصادی چند سال اخیر در کنار نگاه ویژه و تأسیسات مسئولان ورزش به فوتبال باعث نوعی سرخوردگی در ورزش کشور شده است، اما ورزشکاران مدال آور ایران با وجود تمام سختی‌ها و تبعیض‌ها همواره برای بالا نگه داشتن پرچم پر افتخار کشورشان تلاش می‌کنند و چیزی کم نمی‌گذارند. بازی‌های آسیایی هانگژو می‌تواند نقطه عطفی برای ورزش ایران محسوب شود. به تجربه هم ثابت شده که هر گاه بیشتر از همیشه در معرض مشکلات بوده‌ایم بهتر نتیجه گرفته‌ایم اما تمام اینها دلیلی بر بی‌توجهی به ورزشکاران مدال آور نمی‌شود.

واقعیت این است که کشورهای صاحب رده‌های بالا در بازی‌های آسیایی خود را جدا کرده‌اند و ما برای عقب نماندن از آنها (نه رسیدن به آنها) امروز رقبای جدیدی را پیش‌رو داریم که اگر بخواهیم همچنان در گذشته سیر کنیم و خود را مدعی بدانیم حتی از این رقبای نوظهور هم عقب خواهیم افتاد. این رنگ خطری است که امروز به‌وضوح شنیده می‌شود اما جایی برای ناامیدی وجود ندارد و باید با کار درست و توجه به ورزشکاران مدال آور و قهرمان اجازه نداد تا جایگاه ورزش ایران در آسیا و المپیک پایین بیاید. اینکه بسیاری از مسئولان ورزش از همین حالا بر طبل ناامیدی می‌کوبند فقط چندان مسافرت به هانگژو را بسته‌اند بزرگ‌ترین خیانت به ورزش ایران است. ورزشی می‌تواند و ثابت کرده که می‌تواند حتی در سخت‌ترین شرایط بهترین نتایج را بگیرد.

می‌گویند المپیک قله ورزش دنیاست؛ جایی که ارزش کسب مدال‌ش برای یک ورزشکار با هیچ موفقیتی قابل قیاس نیست. درست هم می‌گویند، بسیاری از قهرمانان جهان در رشته‌های مختلف حاضرند تمام افتخاراتشان را با یک مدال المپیک عوض کنند، اما بیشتر قهرمانان و مدال آوران همین المپیک با این عظمت را آسیایی‌ها تشکیل می‌دهند.

قاره کهن سهم بسزایی در رشد المپیک داشته و دارد و بپهوه نیست که خود جدای از المپیک جهانی یک المپیک قاره‌ای بر گزار می‌کنند آن هم به نام بازی‌های آسیایی؛ یک المپیک قاره‌ای که هانگژو می‌تواند تا چند روز آینده میزبان نوزدهمین دوره آن است. بازی‌هایی با قدمت ۷۳ سال که حتی تنه به تنه المپیک هم می‌زند.

حضور قهرمانان طراز اول جهان در این مسابقات در قالب تیم‌های آسیایی میدان را به میدانی سخت تبدیل می‌کند. چین، ژاپن، کره جنوبی و استرالیا که در رنکینگ نهایی المپیک همواره در رده‌های بالا قرار دارند در کنار قدرت‌های نوظهوری مانند ازبکستان، هند و حتی تایلند نشان از سختی مبارزه در چنین آوردگاهی دارد.

کشورمان ایران هم با برخورداری از قهرمانان بنام و جهانی در رشته‌های گوناگون در بازی‌های آسیایی حرف‌های بسیاری برای گفتن داشته و دارد. بدون اغراق باید عنوان کنیم که حضور ایران در بازی‌های آسیایی به‌خصوص در رشته‌هایی چون کشتی، وزنه برداری، فوتبال و ورزش‌های زمینی باعث اعتبار این بازی‌هاست و اگر ورزشکاران ایرانی حاضر نباشند رقابت‌ها از درجه اعتبار می‌افتد. با این حال نباید فراموش کنیم که ورزش رو به رشد آسیا کار را به جایی رسانده که حتی قهرمانان بنام دیگر کشورها و مدال آوران نامی المپیک هم در این بازی‌ها دیگر حاشیه امنیت ندارند.

بازی‌های آسیایی حالا بعد از گذشت ۱۸ دوره از آن چیزی کمتر از المپیک

پیش به سوی بازی‌های آسیایی

کاروان «شهید حججی» در راه افتخار آفرینی

نوزدهمین دوره بازی‌های آسیایی از اول مهر ماه در هانگژو آغاز می‌شود. کاروان ورزشکاران ایران با نام «شهید حججی» و پرچمداری جواد فروچی و ناهید کیانی در ۳۲ رشته در بزرگ‌ترین آوردگاه ورزش قاره کهن شرکت می‌کنند. هانگژو از اول مهر ورزشکاران ایران برای رسیدن به سکوی افتخار است؛ جایی که جوانان پر و مند ایران زمین می‌خواهند ثابت کنند با وجود تمام فشارها، سختی‌ها و تحریم‌ها می‌توانند پرچم پر افتخار ایران را در بلندترین نقاط به اهتزاز در آورند.

جمع و جورترین کاروان اعزامی ایران به بازی‌های آسیایی کیفیت به جای کمیت

شمیم رضوان

تنها کسانی اعزام می‌شوند که شانس کسب مدال دارند. این به معنای کوچک شدن کاروان اعزامی ایران به هانگژو و بی‌تردید تلخ‌ترین خبر برای ورزشکارانی بود که بعد از سبزی کردن دوران دهشتناک کرونا، درصدها به نمایش گذاشتن توانمندی‌های خود بودند. اما شرایط سخت اقتصادی مسئولان ورزش کشور را بر آن داشت که تنها شانس‌های کسب مدال را در لیست اعزامی به بازی‌های آسیایی قرار دهند. تصمیمی که از یکسو می‌توانست بر روحیه و انگیزه ورزشکاران تأثیر بگذارد و از سوی دیگر عملاً شگفتی‌سازهای ورزش کشور را از دستور خارج کند. با وجود این اما به رغم تمام مخالفت‌ها، دلسوزان تفیسی نکرد و گفته شد تصمیم‌گیری در این زمینه به بررسی‌های فراوان و همه جانبه انجام شده تا حق هیچ ورزشکاری ضایع نشود.

طبق شاخص‌های تعیین شده، فدراسیون‌ها و رشته‌هایی می‌توانستند جواز حضور در بازی‌های آسیایی را کسب کنند که با در سطح بازی‌های آسیایی مدال آور باشند یا اگر در سنوات گذشته موفق به رفتن روی سکوی کسب مدال نشده‌اند، مرحله‌ای را پشت سر گذاشته باشند که در بازی‌های آسیایی هانگژو شانس کسب مدال باشند. واقع این معیار اصلی برای انتخاب رشته‌ها و ورزشکاران جهت حضور در بازی‌های آسیایی بود. حال آنکه پشت سر گذاشتن دوران سخت کرونا، بسیاری از رشته‌ها را به چالش کشیده و افت فاحشی در رقم زده بود. علاوه بر آن شرایط نامناسب اقتصادی سبب شده بود تا بسیاری از رشته‌ها توان حضور در رقابت‌های مختلف را نداشته باشند و اعزام‌های زیادی به همین دلیل لغو شده بود و این حساب ورزشکاران و رشته‌های زیادی نمی‌توانستند رونق و رندی را برای کسب جواز حضور در بازی‌های آسیایی پشت سر گذاشته‌اند و نام خود را در لیست اعزامی‌ها به هانگژو قرار دهند. تیم‌هایی چون هندبال بانوان که موفقیت‌های قابل توجهی را کسب کرده بود در عین ناپاوری برای حضور در شانزدهمین دوره بازی‌های آسیایی موفق به کسب شاخص‌های مدنظر آقایان نشد و از اعزام به هانگژو محروم شد. درست مانند اتفاق شد که کشته‌های چند هفته قبل از اعزام کاروان ایران برای شمشیربازان اسلحه رخ دادا در بررسی‌های انجام شده، اعلام شده بود اسلحه‌ای به نیز یک سهمیه دارد و می‌تواند یک بازیکن به هانگژو اعزام کند، اما گوئی در بررسی‌های تکمیلی مشخص می‌شود این رشته شاخص‌های لازم جهت حضور در چین را ندارد و در انتشار لیست تکمیلی، خبری از سهمیه‌ای دیده نمی‌شود. اتفاقی که به رغم دختران ایه کم لطفی در حق آنها بوده است؛ کم لطفی که بعد از مشخص شدن لیست نهایی کاروان اعزامی ایران به بازی‌های آسیایی هانگژو، بسیاری از رشته‌ها و ورزشکاران معتقد بودند در حق‌شان انجام شده است. با وجود این اما هیچ یک از این اعتراض‌ها راه به جایی نبرد و تغییری در نظر آقایان ایجاد نکرد و نظر مسئولان تصمیم‌گیرنده در رأس ورزش کشور اعزام کاروانی کیفی بود که بتواند با اعزام کمتر، نتیجه بهتر کسب کند؛ نتیجه‌ای که باید دید آیا بر اساس محاسبات انجام شده خواهد بود یا...

تلاش برای تکرار ششمی جاکارتا هانگژو جایی برای اثبات شایستگی‌ها

شیوانوروزی

بازی‌های آسیایی آوردگاهی است که همه کشورهای شرکت‌کننده نمره چهار سال تلاش خود را می‌بینند. رقابت با قدرت‌های ورزش قاره به ویژه چین اصلاً آسان نیست و بدون برنامه‌ریزی نمی‌توان به مدال رسید. آخرین دوره بازی‌ها به میزبانی جاکارتا برگزار شد و در پایان کاروان اعزامی کشورمان با یک پله سقوط نسبت به دوره گذشته مقام ششم آسیا را به دست آورد. در سال ۲۰۱۸ مجموعاً ۳۷۸ ورزشکار به اندونزی اعزام شدند و کشورمان در ۴۲ رشته ورزشی نماینده داشت. حضور ۲۸۰ ورزشکار مرد و ۹۸ ورزشکار زن در آن دوره حائز اهمیت بود. مقام ششم بازی‌ها در شرایطی به دست آمد که در جاکارتا در بخش برخی چهره‌ها و رشته‌ها بسیار مهم بود. تیم ملی کبدی بانوان یا شکست تیم هند، قدرت اول این رشته، برای نخستین بار مدال طلای تیمی در تاریخ کبدی بانوان ایران را به ارمغان آورد. قهرمانی کبدی زنان در شرایطی به دست آمد که هندی‌ها روی مدال طلا حساب ویژه باز کرده بودند. رضا علیپور در شانزدهمین دوره بازی‌های آسیایی برای کشورمان

۵۹ مدال دربی داشت. در آن سال ۵۹ مدال رنگارنگ (۲۰ طلا، ۱۴ نقره و ۲۵ برنز) ایران را به رتبه چهارم آسیا رساند. در این دوره رقابت اصلی همچنان بین چین، کره جنوبی و ژاپن خواهد بود. البته قهرمانی میزبان از هم‌اکنون قابل پیش‌بینی است اما کره و ژاپن تمام سعی‌شان را خواهند کرد تا بیشترین مدال را به دست آورند. در این بین قزاقستان و ازبکستان هم حرفان قدری هستند. با توجه به اعمال سیاست کیفی‌گرای انتظار می‌رود نتیجه آن با کسب حداکثری مدال در هانگژو همراه شود. با این حال حفظ جایگاه ششم در این دوره نیز دشوار به نظر می‌رسد، چرا که رقابتی سال‌های گذشته سرمایه‌گذاری وسیعی روی رشته‌های مدال آور خود کرده‌اند و تا ندانن اسلح به هانگژو خواهند آمد.

نگاهی به شانس‌های مدال آوری ایران در بازی‌های آسیایی باز هم کشتی، باز هم رزمی‌ها

دنیا حیدری

شانزدهمین دوره بازی‌های آسیایی بعد از یک سال تعویق به دلیل اپیدمی کرونای روزهای آینده در هانگژو چین آغاز می‌شود. رقابت‌هایی که بی‌تردید متفاوت از دوره‌های قبل خواهد بود. خصوصاً برای ایران که در دوره کرونا دست‌خوش ناملایمات غیرقابل انکاری شد، به طوری که اولی مسال، مناف هاشمی، سرپرست کاروان ایران آب یکی را روی دست همه ریخت و تأکید کرد بر اساس بررسی‌ها، تعداد طلاهای ایران در هانگژو به عدد ۲۰ نخواهد رسید. بر آوردی که با توجه به دشواری‌های ورزش ایران در مسیر آماده‌سازی جهت حضور در این رویداد مهم، برپیره هم نیست. خصوصاً که چیزی حدود ۱۰ هزار ورزشکار از ۴۵ کشور برای کسب ۴۸۲ مدال در ۴۰ رشته در هانگژو با هم به رقابت می‌پردازند. ورزشکارانی که تجهیزات و روند آماده‌سازی بسیاری از آنها با ورزشکاران ایرانی هیچ گونه شباهت و همخوانی ندارد.

با وجود این اما از کنار تلاش و پشتکار ورزشکاران ایران هم نمی‌توان به سادگی گذشت. ورزشکارانی که در بسیاری از مواقع با دست‌خالی اما کوششی مثال‌زدنی موفق به کسب عنوان‌ها و مدال‌های در خور توجه شده و افتخار آفرینی کردند و بی‌تردید این مسیر را در هانگژو چین نیز ادامه خواهند داد.

کشتی بی‌تردید گل سرسید کاروان اعزامی ایران به بازی‌های آسیایی است. هر چند تیم ملی کشتی آزاد و فرنگی ایران طی یکی دو سال اخیر روند پرفراز و نشیبی را طی کرده اما با وجود این انتظارات از کشتی مثل همیشه بالاست و شاگردان رنگرز و در ستکار از جمله شانس‌های کسب مدال در این رقابت‌ها هستند که روی کسب طلای این رشته چه در آزاد و چه فرنگی حساب ویژه‌ای باز شده است. خصوصاً در دوره قبل کشتی موفق به کسب پنج طلا شد. مدال‌های خوش رنگی که در کسب رتبه نهایی تأثیر بسزایی دارند و انتظار می‌رود در هانگژو نیز مثل همیشه شاهد افتخار آفرینی دوبنده‌پوشان ایران باشیم. هر چند گفته می‌شود با توجه به تغییرات ایجاد شده در تاریخ بازی‌های کشتی، روز پایانی مسابقات جهانی (کشتی فرنگی) در عربستان هم‌زمان با آغاز بازی‌های کشتی، روز پایانی مسابقات می‌تواند کار فرنگی کاروان ایران را سخت کند. با وجود این اما بی‌تردید کشتی مثل همیشه ورزش ایران را بر سر بلند خواهد کرد.

کاراته دیگر رشته مدال آور ایران در رقابت‌های مختلف است که در بازی‌های آسیایی چین حساب ویژه‌ای روی آن می‌شود. خصوصاً که تیم قدرتمندی در بخش زنان و هم مردان دارد. شهرام هروی، سرمربی تیم ملی کاراته مردان ایران معتقد است بعد از المپیک با این

حالا و پس از یکسال تأخیر هانگژو، آماده میزبانی

اشرف رامین

میزبان این دوره بازی‌های آسیایی از هر نظر برای پذیرایی از ورزشکاران، تیم‌ها و همراهان آنها آماده است. نوزدهمین دوره المپیک آسیایی از اول مهرماه با حضور بیش از ۱۲ هزار و ۵۰۰ ورزشکار از ۴۵ کشور قاره کهن در شهر هانگژو آغاز خواهد شد. هانگژو همان شهری است که از چند سال پیش مراحل آماده‌سازی میزبانی این رویداد مهم را آغاز کرده و آماده بود تا سال گذشته میزبان بازی‌ها باشد. اما مقامات چین شیوع دوباره کرونا در این کشور را اعلام و مسئولان شورای المپیک آسیا نیز با تعویق یکساله بازی‌ها موافقت کردند. به این ترتیب همه ورزشکاران و کشورها مجبور شدند برنامه‌هایشان را تغییر دهند و طوری برنامه‌ریزی کنند که این بار برای اساتر بازی‌ها در تاریخ جدید آماده باشند. این مسئله شرایط را برای تیم‌ها سخت کرد، چرا که ورزشکاران مجبور بودند خوششان را با تقویم جدید وفق دهند و در عین حال باید در دیگر مسابقات بین‌المللی نیز حاضر می‌شدند. تعویق یکساله برنامه‌ها را به چالش کشید. در این بین اخبار ضدونقیضی هم در خصوص لغو کامل بازی‌ها منتشر شد تا اینکه در نهایت با اعلام مسئولان چین و تأیید شورای المپیک آسیا خیال کشورها از بابت برگزاری قطعی بازی‌ها در تاریخ جدید راحت شد. چینی‌ها که سابقه زیادی در میزبانی تورنمنت‌های بین‌المللی دارند، برای سومین بار مسئولیت برگزاری بازی‌های آسیایی را پذیرفته‌اند. پس از شهرهای پکن (۱۹۹۰) و گوانگژو (۲۰۱۰)، حالا نوبت به هانگژو رسیده تا خودی نشان دهد. هانگژو یکی از شهرهای قدیمی چین محسوب می‌شود که در مسیر جاده ابریشم قرار دارد و با ۱۰ میلیون جمعیت مهابی میزبانی از بازی‌های پیش‌روست. این شهر در شرق چین واقع شده و جزئی از استان چیانگ است. از مهم‌ترین نکاتی که قطعا در طول برگزاری بازی‌ها خیلی به چشم خواهد آمد نوع مدیریت مقامات چینی است. آنها از سال ۲۰۱۵ که به عنوان میزبان انتخاب شدند برنامه‌های از پیش تعیین شده را به اجرا در آوردند. رنگ بنفش به کار رفته در لگوی بازی‌ها در سراسر شهر به چشم می‌خورد و این مسئله در دهکده بازی‌ها نمود بیشتری دارد. در رنگ بنفش حتی در سکوی اهدای مدال نیز در نظر گرفته شده است. عناصر در نظر گرفته شده برای مراسم اهدای مدال از جمله دسته گل‌ها، سینی و سکوها همگی بیاترگ هویت فرهنگی هانگژو هستند. در دسته گل اهدایی به مدال آوران گل‌های زرد چینی، ارکیده و... در نظر گرفته شده و هدف از بنفش کردن سکوها نیز نشان دادن نشاط و نوآوری است. مسئولان برگزاری تأییدیه اندیشیده‌اند که کاروان‌های کشورهای همگی در دهکده بازی‌ها مستقر شوند و این بار حتی رسانه‌ها و خبرنگاران نیز در دهکده مستقر می‌شوند. در تمامی شهرهای میزبان در بخش‌های مختلف موبایل‌ها نصب شده است و مردم نیز برای شروع رقابت‌ها بسیار مشتاق هستند. نکته‌ای که قطعاً برای همه اهمیت دارد شرایط کرونایی هانگژو است و اینکه شرایط به حالت طبیعی بازگشته است و نیازی به استفاده از ماسک نیست. از دیگر موارد قابل ذکر تأکید چینی‌ها بر استفاده از خودروهای برقی و احترام به طبیعت است. ظروف در نظر گرفته شده برای مواد غذایی همگی تجدیدپذیر هستند و توجه زیادی به جمع‌آوری و پسماند‌های خشک و تر و بازیافت آنها خواهد شد. نماد بازی‌ها در نوع خود جالب توجه است؛ مقامات کشور میزبان که طی مراسمی از این نماد رونمایی کردند، تلاش کردند ویژگی‌های چین و وحدت و توسعه‌شورای المپیک آسیا را به تصویر بکشند. جزو و مد نام این نماد است، جزو و مدی که به رودخانه کیانتانگ مربوط می‌شود و عناصری چون رودخانه، مسیر در حال اجرا، اینترنت، خورشید قرمز و OCA (شورای المپیک آسیا) وجود دارند. «اتحاد قلب‌ها و درخشش آرزوها» شعار بازی‌هاست. استفاده از نیروهای داوطلب تأثیر زیادی در نحوه میزبانی هانگژو خواهد داشت. بیش از ۳۰۰ هزار نفر خواهند حضور در بین نیروهای داوطلب بودند که در نهایت بیش از ۲۷ هزار نفر به عنوان نیروهای نهایی انتخاب شده‌اند. آنها در جریان برگزاری بازی‌ها و در مجموعه‌های مختلف به ورزشکاران و تماشاگران کمک خواهند کرد. تعداد بلیت‌های در نظر گرفته شده برای تماشاگران ۳ میلیون است. موفقیت در میزبانی برای مسئولان چین اهمیت زیادی دارد. آنها امیدوارند علاوه بر جذب گردشگر و کسب درآمد، شایستگی‌هایشان را برای جلب رضایت مقامات آسیا و همچنین سایر کشورهایشان نشان دهند.

